

Léon Degrelle: A Waffen SS története 2.

2013 május 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez annak az el?adásnak a módosított változata, melyet Leon Degrelle Waffen-SS tábornok adott az Institute of Historical Review (California, USA) számára, 1982-ben.

A téma: a második világháború (és valószín?leg minden id?k) legvitézebb és legrettegettebb hadereje, a Waffen SS igaz története, olyasvalaki által el?adva, aki személyesen is kivette a részét e legendás katonai alakulat harcaiból.

Hitler megfigyelte, hogy a marxista osztályharc nem hozott jólétet Oroszország népére. Az oroszországi munkások rosszul öltözöttek voltak, mint ma, rossz lakásaik voltak, rosszul voltak élelemmel ellátva.

A boltok áruellátása mindig rossz volt, és a lakáshelyzet Moszkvában ma is éppen olyan elképeszt?en rossz, mint a háború el?tt volt. **Hitler szerint az osztályharc fölkorbácsolása hiba volt, és az osztályok együttm?ködése volt ennek az egyetlen alternatívája. Ahhoz, hogy ez m?ködjön, Hitler látta, hogy egy osztály sem használhatja ki a többit. Tény, hogy az újgazdag osztályok az ipari forradalom óta nagyon gonoszul használták ki az el?nyeiket, és ez volt az oka annak, hogy a nemzetiszocialisták szocialisták voltak.**
A nemzetiszocializmus a legigazibb értelemben vett népszer? mozgalom volt. A nemzetiszocialisták legnagyobb része kékgalléros volt. A Hitlerjugend gyerekeinek 70%-a a kékgalléros munkások gyerekei voltak. Hitler azért nyerte meg a választásokat, mert a dolgozók tömegei mögötte álltak. Gyakran csodálkoznak azon, hogy a hatmillió kommunista, akik Hitler ellen szavaztak, miért nem hozták vissza a kommunizmust Hitler megválasztása, azaz 1933 után. Ennek egyetlen oka van. Tanúi voltak és tapasztalták az osztályegyüttm?ködés el?nyeit. Néhányan azt állítják, hogy kényszerítették ?ket az átállásra; ez nem igaz. Mint más h? németek, ?k is kit?n?en végigharcolták a négy évet az orosz fronton.
A munkások soha nem adták föl Hitlert, de a fels?bb osztályok igen. **Hitler így fejezte ki formuláját az osztályok együttm?ködésér?l a kommunizmusra adott válaszként: "Az osztályok együttm?ködése azt jelenti, hogy a kapitalista soha nem tekinti a munkást tisztán gazdasági eszköznek. A pénz gazdasági életünk egyik része, a munkások többek mint gépek, akiknek hetente egyszer odadobják a fizetésüket. Németország igazi gazdagsága a munkások."** Hitler az aranyat a munkával helyettesítette a gazdaság alapjaként. A nemzetiszocializmus a kommunizmus pontos ellentéte. Különleges eredmények követték Hitler megválasztását.
Mindig Hitlerr?l és a táborokról hallunk, Hitlerr?l és a zsidókról, de soha nem hallunk hatalmas szociális m?vér?l. Ha a nemzetközi bankárok és szolgájuk, a sajtó annyi gy?löletet produkált Hitler ellen, akkor ennek oka az ? szociális eredményei. Nyilvánvaló, hogy egy népszer? szociális mozgalom, mint a nemzetiszocializmus, összeütközött a nagyt?ke önz? érdekeivel. **Hitler elmagyarázta, hogy a pénz fölötti uralom nem foglalja magába a jogot egy ország kapzsi kizsákmányolására, mert emberek is élnek az országban, emberek milliói, és ezeknek az embereknek joguk van a tisztességes és sz?kölködés nélküli életre. Amit Hitler mondott és tett, az megnyerte Németország fiatalságát. Az ? szociális forradalma miatt érezte magát az SS elkötelezve arra, hogy elterjedjen Németországban és akár életével védje meg a szociális vívmányokat.**
Az 1939-es nyugat-európai háború teljesen értelmetlen volt. Polgárháború volt azok között, akiknek egyesülniük kellett volna. Rendkívül ostoba dolog volt. A fiatal SS-t arra tanították be, hogy védje a nemzetiszocialista forradalmat. Öt vagy tíz év alatt mindenkit helyettesíthettek volna, akit a régi rendszer tett hivatalába. De a háború kezdetén ezek a fiatalemberek nem maradhattak otthon. Mint az ország más fiataljainak, az országukat kellett megvédeniük, és jobban kellett azt védeniük, mint másoknak.
A háború változtatta az SS-t egy hazai hadseregb?l el?ször egy külföldön harcoló nemzeti hadsereggé, majd egy nemzetek fölötti hadsereggé.
Most a háború elején vagyunk, annak messzeható következményeivel. El lehetett volna kerülni a háborút? Határozottan igen! Még azután is, hogy Lengyelországban elkezd?dött. A danzigi konfliktus nem volt jelent?s. A versailles-i szerz?dés elválasztotta a német várost, Danzigot Németországtól,
és Lengyelországnak adta, polgárai kívánsága ellenére. Ez olyan felháborító volt, hogy az egész világ elítélte. Németország nagy részét elvágták a közepén. Hogy Nyugat-Poroszországból Kelet-Poroszországba utazhasson valaki, egy lepecsételt vonatban kellett utaznia lengyel területen. Danzig polgárainak 99%-a arra szavazott, hogy városuk visszakerüljön Németországhoz. Önrendelkezési jogukat folyamatosan semmibe vették.
De a lengyelországi háború nem azért kezd?dött, mert Danzig vagy akár Lengyelország önrendelkezési jogát megsértették. Lengyelország pár hónappal azel?tt megtámadta Csehszlovákiát, ugyanakkor, amikor Hitler a Szudétaföldet visszahozta Németországba. A lengyelek készek voltak a Hitlerrel való együttm?ködésre. Ha Lengyelország Németország ellen fordult, az azért volt, mert a brit kormány mindent megtett azért, hogy megmérgezze a német-lengyel viszonyt. Miért?
Ennek sok köze van ahhoz a kisebbrend?ségi komplexushoz, amelyet a brit kormány érzett Európa irányában. Ez a komplexus okozta, hogy **a brit uralkodó köröknek az volt a szándékuk, hogy Európát háborúkkal és**

nézeteltérésekkel gyöngítsék.

Abban az id?ben a Brit Birodalomnak több mint 500 millió Európán kívüli alattvalója volt, de valahogy belefeledkezett hagyományos vessz?paripájába, az ellentétek szításába Európában. A brit uralkodó köröknek a m?ködési elve évszázadokon keresztül az volt, hogy ne engedjenek egy er?s európai országot sem vezet? szerephez jutni Európában.

A spanyolországi V. Károly, a franciaországi XIV. Lajos vagy Napóleon, vagy a németországi II. Vilmos - a brit uralkodó réteg soha nem t?rt el egy Európát egyesít? mozgalmat. Németország soha nem keveredett bele a brit ügyekbe. De a brit uralkodó réteg mindig beleszólt Európa ügyeibe, különösen a közép-európai és a balkáni ügyekbe.

Hitler bevonulása Prágába csatára hívta a briteket. Prága és Csehország évszázadokon keresztül Németország része volt és mindig a német érdekszféra része volt. A brit beavatkozás itt teljesen indokolatlan volt. Németország számára a prágai rendszer nagy fenyegetést jelentett. Benest, Sztálin szolgalelk? alattvalóját a Kremlbeli f?nökök magukhoz rendelték, hogy rögtön nyissa meg határait a kommunista hadaknak. Prága volt a szovjetek ugródeszkája Németországba. Hitler számára Prága Közép-Európa ?rtornya volt, és a szovjet megszállás késleltetésére való el?retolt állomás. Ott voltak még Prága történeti és gazdasági kapcsolatai Németországgal. Németországnak mindig voltak gazdasági kapcsolatai Közép-Európával, Románia, a Balkán, Bulgária, Magyarország és Jugoszlávia hosszú ideig tartottak fönt gazdasági kapcsolatokat Németországgal, és ez ma is így van.

Hitler európai gazdaságpolitikáját a kölcsönös megegyezés és a realizmus vezérelte, és Hitler f? gondja az európai közös piac m?ködése volt, nem pedig a cseh szabadság, amit a brit vezetés nem akart elt?rni.

Noha az angol emberek csodálták Hitlert. Emlékszem, amikor Lloyd George a német sajtó képvisel?ivel beszélt Hitler háza el?tt, amikor vendégségben volt. Ezt mondta: "Hálát adhatnak Istennek, hogy ilyen nagyszer? vezet?jük van!" Lloyd George, aki Németország ellensége volt a II. világháborúban, mondta ezt! VIII. Edward király, Anglia királya, aki éppen leköszönt, és most Windsor hercege volt, szintén meglátogatta Hitlert annak berchtesgadeni házában feleségével együtt, akit mellékesen arra használtak mások, hogy kikényszerítse az ? lemondását. Hazaérkezése után a herceg táviratot küldött Hitlernek. Így szólt: "Milyen csodálatos napot töltöttünk méltóságoddal. Feledhetetlen!" A herceg arra hivatkozott, amit sok angol tudott, mégpedig: "milyen jól megy a német munkásoknak." A herceg az igazat mondta. **A német munkás kétszer annyit keresett, infláció nélkül, mint Hitler el?tt, és ennek következtében magas volt az életszínvonala.** Még Churchill, a legfanatikusabb németgy?löl? mind közül, 1938-ban, egy évvel a háború el?tt, egy levelet küldött Hitlernek, amelyben ez állt: "Ha Nagy-Britannia valaha is olyan katasztrofális helyzetbe kerülne, mint Németország 1918-ban, akkor Istent kérném, hogy küldjön nekünk egy embert az Ön erejével és jellemével, méltóságos uram." A londoni Times jelentette ezt a rendkívüli állítást.

Barát és ellenség elismerte, hogy Hitler rendkívüli szellemi képességekkel megáldott ember volt. Vívmányait irigyelte a világ. Öt rövid év alatt kihozott egy cs?dbe ment és sok milliós munkanélküliséggel vert nemzetet a bajból, és az Európa leger?sebb gazdasági ereje lett. Olyan er?s volt, hogy a kis Németország hat évig képes volt dacolni a világ ellene vívott háborújának.

Churchill elismerte, hogy senki más a világon még nem mutatott be ilyen teljesítményt. Röviddel a háború el?tt ezt mondta: "Biztosan ki tudunk dolgozni egy békeszerz?dést Hitlerrel." De Churchill más utasításokat kapott. A vezetés, félve attól, hogy Hitler németországi sikere más országokra is átterjed, elhatározta, hogy elpusztítja ?t. Gy?löletet szított Németország ellen Európa-szerte, régi ellentéteket melegítve föl. Emellett kihasználta az irigységet, melyet néhány európai érzett Németországgal szemben. A németek magas születési aránya Németországot Nyugat-Európa legnépesebb országává tette. A tudományban és a technológiában Németország el?tte volt mind Franciaországnak mind Nagy-Britanniának. **Hitler gazdasági nagyhatalommá tette Németországot. Ez volt Hitler b?ne, és a brit vezetés arra szavazott, hogy tegyék tönkre minden áron Hitlert és Németországot.**

A britek fölheccelték a lengyel kormányt Németország ellen. Maguk a lengyelek szívesen éltek volna békében Németország mellett. Ehelyett a szerencsétlen lengyeleket a britek háborúba sodorták. Nem szabad elfelejtenünk, hogy másfél millió német élt akkor Lengyelországban, nagy el?nyére a lengyel gazdaságnak. A gazdasági kapcsolatok mellett a lengyelek lehet?séget láttak arra, hogy német segítséggel visszaszerezzék azokat a lengyel területeket a Szovjetuniótól, amelyeket hiába próbáltak 1919 óta visszaszerezni. 1939 januárjában

Hitler azt javasolta Becknek, a lengyel vezet?nek, hogy kössenek kompromisszumot a Danzig kérdésben: A danzigiak szavazatát a Németországhoz csatlakozáshoz elismerik, és Lengyelország továbbra is ingyen használhatja a kiköt?t és annak berendezéseit, és ezt szerz?déssel garantálják.

Annak a sokszor hallott nézetnek, hogy minden országnak szüksége van tengeri kiköt?re, nincs sok értelme. Svájc, Magyarország és más országoknak sincs tengeri kiköt?jük, és elvannak enélkül. Hitler javaslatai az önmeghatározás és kölcsönös el?nyök alapján álltak. Még Churchill is elismerte, hogy egy ilyen megoldás eltüntetné a Danzig-problémát. De ez a beismerés nem okozta azt, hogy ne küldjenek ultimátumot Németországnak: visszavonulás Lengyelországból vagy háború. A világ látta nemrég, hogy mi történt, amikor

Izrael lerohanta Libanont. Olyan s?r?n lakott városokat, mint Tirosz és Szidon tettek tönkre és még Nyugat-Bejrutot is. Mindenki szót emelt Izrael visszavonulásért, de senki sem üzent Izraelnek háborút, amikor az nem mozdult.

Egy kis türelemmel lehetett volna békés megoldást találni Danzigra. Ehelyett a nemzetközi sajtó er?teljes hazugság és rágalmazási kampányt indított Hitler ellen. Javaslatait akarattal félreértelmezték a könyörtelen sajtótámadások.

A második világháború b?ntettei között nem sorolják föl a nagybani mészárlásokat, melyek Lengyelországban történtek a háború el?tt. Irataimban részletes beszámolót vettem föl, mely részletesen bemutatja védtelen németek lemészárlását Lengyelországban.

Német férfiak, n?k és gyerekek ezreit mészárolta le a legszörny?bb módon a sajtótól fölheccelt cs?cselék. Ezeknek a mészárlásoknak a fényképe túl szörny? ahhoz, hogy meg lehessen nézni ?ket! Hitler elhatározta hogy megállítja a mészárlást és a németek megmentésére sietett.

A lengyel kampány mutatta meg Hitler katonai zsenijét. A történelem lassan kezdi megérteni Hitler jellemének legfölt?n?bb vonását: a ritka katonai zsenit. A Harmadik Birodalom minden sikeres katonai akcióját személyesen Hitler gondolta ki és irányította, nem a tábornoki kar. Hitler sok tábornokot befolyásolt, akik a következ? akciókban a legjobb képesség? vezet?k lettek.

A lengyelországi hadjárat esetén a tábornoki kar a balti tenger partja mentén akart támadni, hogy Danzigot bevegyék, ez a terv hadellátási okokból hibás volt. Hitler a Blitzkrieget (=villámháború) javasolta, azaz a hirtelen támadást, és nagyon gyorsan bevette Varsót. A Waffen SS a lengyel fronton jelent meg el?ször és teljesítménye ámulatba ejtette a világot.

A második csata Franciaországban szintén gyors és humánus volt. A brit-francia hader?k Hollandiába és Belgiumba vonultak, hogy megakadályozzák a német el?renyomulást, de a németek túljártak eszükön Sedanban. Az akció pár napot vett igénybe.

Egy történet szerint Hitlernek semmi köze nincs ehhez az akcióhoz, mindezt von Manstein tábornok csinálta, Ez teljesen hamis. Az ötlet valóban von Manstein marsalltól származott, de mikor bemutatta az egyesült hadvezetésnek, azok megdorgálták, lefokozták és Drezdába szám?zték. A tábornoki kar ezt nem hozta Hitler tudomására. Hitler saját elhatározásából irányította a csatát ugyanazokon az utakon és kikerülte a brit-francia hader?ket. Manstein csak 1940 márciusában került Hitlerrel kapcsolatba.

Hitler tervezte a balkáni és oroszországi csatákat is. Ritka esetekben Hitler beleegyezett, hogy tábornokai akarata gy?zzön, mint például a kurszki csata esetén, amit el is vesztett a német hader?.

Az 1939-es lengyelországi csatában Hitler nem az ötvenéves hadi szövegkönyvek eljárásait követte, amit tábornokai javasoltak, hanem saját támadási tervét, a páncélosokkal való körülkerítést. A lengyel csatát nyolc napon belül megnyerték, noha Lengyelország akkora, mint Franciaország. A nyolc napos csatában három SS hadosztályt vetettek be: a Leibstandartet, a Deutschlandot és a Germániát. Szerepelt még egy SS motorbiciklis egység is, egy mérnöki hadosztály és egy szállítási osztály. Mindent összevéve, ez elégséges, de kis hader? volt, 25 ezer emberb?l állt.

Sepp Dietrich és Leibstandarte-ja egyedül Szilézia visszacsatolása után két részre osztotta Lengyelországot pár nap alatt. Kevesebb mint háromezer emberrel gy?zte le a 15 ezer f?s lengyel hadsereget és 10 ezer hadifoglyot szereztek. Az ilyen gy?zelmek nem voltak vívhatók veszteségek nélkül.

Nehéz elképzelni, hogy az egymilliós SS-b?l 352 ezret öltek meg és több mint 50 ezer ember t?nt el. Ez borzalmas eredmény! Európa legnagyszer?bb fiatal embereib?l 400 ezer f?! Késlekedés nélkül áldozták föl magukat hitükért. Tudták, hogy példát kell mutatniuk. Els?k voltak a front vonalán, hogy megvédjék országukat és ideáljaikat.

A gy?zelemben vagy vereségben a Waffen SS mindig népe legjobb képvisel?je akart lenni. Az SS az er? demokratikus képvisel?je volt: emberek önkéntes gyülekezete. A szavazási doboz eredménye nemcsak ennyi; egység volt az emberek szívében és eszében. Csatában a Waffen SS népszavazást tartott, hogy a német nép büszke legyen rájuk, hogy tisztelje és szeresse ?ket. Ilyen magas motiváció tette a Waffen SS önkénteseit a világ legjobb harcosaivá.

Az SS megállta helyét a csatákban. Nem voltak üresbeszéd? politikusok, de életüket adták, els?nek mentek harcba és rendkívül bajtársias módon harcoltak. **A bajtársiasság volt az SS legjellemz?bb vonása: egy SS vezet? a többiek bajtársa volt.** A frontvonalakon lehetett az SS kiképzés hatását igazán látni. Az SS tiszt ugyanazt a kemény kiképzést végezte el, mint a katonák. A tisztek ugyanazokon a sportversenyeken vettek részt és csak a legjobb gy?zött, függetlenül a rangtól. **Ez igazi testvériséget eredményezett, ami er?t adott az egész Waffen SS-nek.** Csak szabad emberek csoportos munkája, amelyet egy magasabb ideál köt össze, tudná Európát egyesíteni. Nézzük meg ma a Közös Piacot. Ez egy hiba. Nincs egységesít? eszme. Minden a paradicsom, a vas, a szén vagy a szeszesitalok áráról való alkudozás körül forog. A gyümölcsöz? egyesülések magasabb eszméken alapulnak.

Az egyenl?ség és a kölcsönös tiszteletadás elve katonák és tisztek között mindig jelen volt. **A csapatparancsnokok fele csatában halt meg. A fele! Ez a világ egy hadseregében sem történt meg. Az SS-tiszt mindig vezette csapatát.** Hetvenöt közvetlen csatában harcoltam, mert SS- tisztként mindig el?ször kellett

találkoznom az ellenséggel. Az SS-katonákat nem a vonal mögött álló tisztek küldték csatába, ?k követték tisztjeiket szenvedélyes h?séggel. Minden SS-parancsnok tudta ezt, és tanította embereinek, és gyakran kapott váratlan válaszokat.

A Cserkasszi ostroma utáni kitörésnél egyenként elbeszélgettem minden katonámmal, ezrekt?l volt szó akkor. Két héten keresztül hajnaltól sötétedésig kérdéseket tettem föl nekik és meghallgattam válaszaikat. Néha el?fordul, hogy egy henceg? katona kitüntetést kap, míg mások - h?sök - akik hallgatnak, nem. Mindegyikükkel beszéltem, mert els? kézb?l akartam tudni, hogy mi történt, és hogy mit csináltak, Ahhoz, hogy igazságos legyek, tudnom kellett az igazat. Ez alkalommal történt, hogy két katonám el?húzta belga ellenállási mozgalmi igazolványát. Azért küldték ?ket, hogy megöljenek engem. A fronton nagyon egyszer? valaki hátába l?ni. De az SS különleges szelleme hatott rájuk. Az SS- tisztek elvárhatták, hogy példájuk miatt embereik h?ségesek legyenek. **Az SS-tiszt életben maradásának átlagideje a fronton három hónap volt.** Észtországban tíz fiatal tiszt jött hozzám a Bad Tölzi akadémiáról hétf?n; csütörtökön egy már sebesülten távozott. A hagyományos hadseregekben a tisztek úgy beszéltek az emberekkel, mint fölérendelt az alárendelttel, és ritkán úgy, mint bajtársak a csatában és ideológiai testvérek.

Így 1939-ben a Waffen SS elnyerte a tábornokok csodálatát és tiszteletét. Ez lehet?séget adott Hitlernek arra, hogy megnövelje létszámát. Hadseregek helyett három osztályra tagozódtak. A hadseregben drákói behívási föltételek voltak. Az SS-be csak az jelentkezhetett, aki legalább négy évre elkötelezte magát szolgálatra. A hadsereg azt hitte, hogy senki sem vállalja ezt a kockázatot. Újra rosszul hitték. Az 1940-es év csak február hónapjában 49 ezren léptek be az SS-be. Az 1939 szeptemberi 25 ezerb?l 1940 májusára 150 ezer lett. Így lett 180-ból 8 ezer, majd 25 ezer, majd 150 ezer és végül 1 millió, mindez a sok gond ellenére. Hitlernek nem állt érdekében a háború Franciaországgal, ezt rákényszerítették. A 150 ezer SS-ember a hadseregben szolgált, és a legveszélyesebb és legnehezebb feladatokat bízták rájuk. Annak ellenére, hogy csak kevésszámú kézifegyverük volt. Nem voltak tankjaik. 1940-ben a Leibstandarte kapott néhány földerít? tankot. Az SS kerekeket kapott, és ez volt minden. De a teherautókkal, motorkerékpárokkal és különféle más eszközökkel érdekes h?stetteket vittek véghez.

A Leibstandarte és a Führer SS-egységeket Hollandiába küldték Sepp Dietrich vezetése alatt. Át kellett menniük a hollandiai csatornákon. A Luftwaffe ejt?erny?söket dobott le, hogy egy hidat tartsanak 120 mérföld mélyen holland területen, és életfontosságú volt az SS-nek, hogy a lehet? leggyorsabban elérje ezeket a hidakat.

A Leibstandarte végrehajtott egy olyan h?stettet, amelyet el?tte még senki sem tett meg: napi 120 mérföldet tett meg. Akkoriban ez hallatlan teljesítmény volt és a világ meg volt lepve. Ilyen sebességgel a német csapatok egy hét alatt elérnék Spanyolországot. Az SS egy nap alatt átkelt az összes hollandiai csatornán könny? gumihajóhidakon. Az SS veszteségei itt is nagyok voltak. De hála h?siességének és sebességének, a német hadsereg három nap alatt elérte Rotterdamot. Az ejt?erny?söket kisöpörték volna, ha az SS nem teljesítette volna bizalmi feladatát.

Belgiumban az Führer SS-hadosztály a francia hadsereg fejével került szembe, amely, miután beleesett a sedani csapdába, a hollandiai Breda fele menetelt. Itt volt el?ször szemmel látható, hogy egy nem túl motivált hadsereg harcol egy nemzeti hadsereggel. Egy SS-hadosztály és néhány német század elég volt arra, hogy az egész francia hadsereget összezavarják és Bredatól Antwerpenig, majd Belgiumból észak-franciaországba üldözzék. A Leibstandarte és a Führer hadosztályok együtt vonultak tovább a nagy Zealand szigetekre, amelyek az Escaut és a Rajna folyók között vannak. Néhány nap alatt biztonságban voltak.

A Leibstandarte nagyon rövid id? alatt átkelt Belgiumon és Észak-Franciaországon.

Az SS- hadosztályok második nagy csatája egy hadseregbeli tankos hadosztállyal együtt történt. Az SS, tankjaival Rommel és Guderian tábornokok parancsnoksága alatt állt. Támadási ékük az északi tenger fele mutatott. Sepp Dietrich és csapatai átkeltek a francia csatornákon, de leragadtak egy ellenséges mocsaras területen, és éppen csak sikerült elkerülniük a megsemmisítést. De a sok veszteség ellenére, melynek áldozatai katonák, egy ezredes és néhány tiszt volt, akiket támadásnál öltek meg, a németek elérték Dünkirchent. Hitler nagyon büszke volt rájuk. A következ? héten Hitler a Somme folyó mellett vonultatja fel ?ket, ahonnan Franciaországba vonulnak. Itt az SS újra bebizonyítja, hogy a világ legjobban harcoló csapata. Sepp Dietrich és az SS második Totenkopf hadosztálya annyira gyorsan halad el?re, hogy három napra elvesztik a kapcsolatot a hadsereg többi részével. A franciaországi Lyonban találkoznak újra, egy városban, melyet a francia-német békeszerz?désnél el kellett hagyniuk. Sepp Dietrich és egy tucat teherautón utazó SS megvalósította a lehetetlent. A Führer SS-hadosztály keresztültörte a Maginot-vonalat. Mindenki azel?tt azt mondta, hogy a vonal áttörhetetlen. A háború véget ért Franciaországban. Hitler három SS-századdal vonult át Párizson. Berlin is ünnepelte a h?söket. De a hadsereg olyan féltékeny volt, hogy egyetlen SS- emberr?l sem emlékezett meg mint jó vagy bátor katonáról. Maga Hitler volt az, aki a német parlament el?tt ünnepélyesen köszönetet mondott az SS h?siességéért. Ez volt az els? alkalom, hogy Hitler hivatalosan megemlítette a Waffen SS nevét.

De ez több volt, mint csak egy névváltoztatás. A Waffen SS germánná vált, mert minden germán országból elfogadták önkéntesek jelentkezését. Az SS magától rájött, hogy közeli rokonságban áll a nyugat-európai népekkel: a norvégek, dánok, hollandok, flamandok -mind ugyanahhoz a germán népcsaládhoz tartoznak.

Ezeknek a germán népek nagyon jó benyomásuk volt az SS-r?l, és így voltak bizonyos fokig a franciák is.
A nyugat-európai népek csodálták ezt a különleges német hader?t, amely másképpen m?ködött, mint az addig ismertek. Ha két SS földerít? els?ként érkezett meg egy városhoz motorbiciklin, miel?tt megjelentek volna a helyi hatóságoknál, el?bb rendbehozták külsejüket, hogy kifogástalanul nézzenek ki. Az emberekb?l ez tiszteletet váltott ki.
A germán eredet? európai fiatalok csodálata az SS iránt nagyon is természetes volt. Fiatalemberek ezrei Norvégiából, Dániából, Flandriából és Hollandiából bámulták és csodálták azt. Úgy érezték, hogy valami ellenállhatatlanul vonzza ?ket az SS-be. Nem Európa, de germán származásuk ébredt föl lelkükben. Azonosultak a gy?zelmes németekkel. Számukra Hitler volt a legkiválóbb ember, akit valaha is láttak. Hitler megértette ?ket, és érdekes ötlete volt, hogy megnyissa számukra az SS kapuit. Ez elég kockázatos volt. Senki sem gondolt erre azel?tt. **Hitler el?tt a német birodalmiság csak arra gondolt, hogy árukkal házaljon egyes országok között, de senki sem gondolt a "közösségi" ideológiában - azaz, hogy szomszédjával azonos nézetei legyenek.**
Hirtelen, az eladás és alkudozás helyett, megjelent egy ember, aki nagyszer? ötlettel jött: elb?völ? szociális igazságosság, amelyre mindannyian már sok éve vágytak. Egy széles új világrend, a háború el?tti úgynevezett "demokráciák" kozmopolitizmusa helyett. A válasz Hitler ajánlatára leny?göz? volt. Légiók alakultak Norvégiában, Dániában, Hollandiában és Flandriában. Fiatalemberek ezrei viseltek most SS- egyenruhát. Hitler külön számukra hozta létre a híres Viking hadosztályt. Ennek az lett a rendeltetése, hogy a Waffen SS egyik legfélelmetesebb hadosztálya legyen.
A hadsereg még mindig mindent megtett, hogy megállítsa a fiatalok jelentkezését az SS-be Németországban, és úgy tett, mintha az SS nem is létezne. Az ilyen hazai akadályoknál normális és érthet?, hogy az SS szívesen vett föl Németországon kívüli férfiakat. A külföldön él? németek gazdagon kínálták az önkénteseket. Mint ahogy német amerikaiak milliószámra vannak, éppen úgy vannak németek Európa minden részén - Magyarországon, Romániában, Oroszországban. Még egy szovjet volgai német köztársaság is volt. Itt németek leszármazottai laktak, akik kétszáz évvel ezel?tt vándoroltak oda ki. Más európaiak, mint a francia hugenották, akik Poroszországba mentek, szintén hasonló módon vándoroltak ki. Hitler üdvözölte ?ket otthon. Els?sorban mint SS elit alakulatok katonáit látta bennük és fontos faktort minden német ideológiai egyesítéséhez.

folytatjuk...

Forrás: Journal of Historical Review, 3 évfolyam, 4. szám, 441-468 oldal

antidogma.hu

Ajánló